

Tmavomodrý svět

Tvůrci filmu Tmavomodrý svět vyjádřili skrze ústa německého lékaře na Mírově naléhavé poselství: Zlo je velmi univerzální, jde napříč národy, státy, dobou. Nic není jen černé nebo jen bílé. Boj se zlem je bojem každého z nás – boj trochu osamocený, a přece nezbytný, máme-li zůstat lidmi. „Stále stejná zranění po vyšetřování Čechů Němci, stejná po vyšetřování Čechů Čechy... Proč jsem já vězněn, dokážu pochopit. Prohráli jsme válku. Ale proč jste tady vy, letci RAF, to pochopit nedokážu... Zabil jste někoho? Já nikoho. Ale musel jsem být den co den u poprav a kontrolovat, jestli je ten popravený dobře mrtvý.“ Kdo tenkrát to zlo působil? Kdo odpovídal na zlo zlem? Kolik z hříchů otců dávných generací je latentně přítomno v nás? Kontinent, v jehož „srdci“ leží naše krásná zem, není kontinentem pokoje a souladu. V Makedonii a v Albánii, pár set kilometrů od nás, to vě. Je to ještě vůbec možné?

Znovu si troufnu tvrdit, že válka vzniká snadněji tam, kde nejsou křesťané nebo kde sice podle jména jsou, ale věrohodné křesťanství z nich už dávno vyprchalo.

Nepohoršujte se vy, kteří jste zažili druhou světovou válku. Sobectví mnohých dnešních padesátiletých vyrostlo v nich samých, snad jen jejich přičiněním. Ale chovali jste je v náručí a učili mluvit vy.

Co se dá ještě udělat? Zbývá jediné – zmnožovat dobro svými rukama a svými ústy, v každém případě však účinněji, rychleji a lépe než lidé zla. Vkládat vše dobré do další a další generace s vírou, že bude lepší než naše. A věřit, že univerzálnost zla musí kapitulovat před podstatnějším univerzálností dobra. To dobro je vytvářeno silou, která se nazývá Láska. Bůh s námi. Emmanuel.

Na Internetu se objevilo dost nelichotivé posouzení ranního vysílání Radia Proglas. Dobře

nám tak. Třeba se to ranní vysílání opravdu nepovedlo, nejsme ještě supervynikající. Škoda je ale to, že internetový kritik neodolal a k jakžtakž objektivní kritice vysílání přidal svou nechuť ke křesťanům a ke křesťanství, neznalost smyslu modlitby, prostě prefabrikovanou socialistickou představu. Jako kdyby být křesťanem bylo méně normální než jím nebýt.

A tak prosím vás, kteří čtete Zpravodaj a možná trochu posloucháte Proglas: buďte normální. Nebudme ani leklé ryby, ani hyperaktivní individua. Ukazujme svým životem, že láska a radost spolu úzce souvisejí.

K tomu Vám vyprošuje Boží požehnání

FM vysílače Radia Proglas:

Svatý Hostýn	90,6 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Brno	107,5 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz

satelit Eurobird I.:

vysílání zachytitelné po celé Evropě,
digitálně MPEG 2 nekódováno;
28,5° východně; 12,607 GHz;
27,5 Ms/s; FEC 3/4.

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Novinky

1. Že se na Svatém Hostýně Habáňovi ženili, ví už dnes každé malé dítě. Lidé proglasoví ovšem nevěděli do poslední chvíle nic! Helence Habá-

ňové (rozené Slávce Zapletalové) to ukrutně slušelo, šaty měla jednoduché bílé po zem a věneček i kytičky z kopretin a lučního kvítí, stejnou měl Radek voničku na kabátě. Je to další pár, který vzešel z našich zaměstnanců, patrně však zdaleka ne poslední, když ti pěkní mladí lidé tráví většinu svého volného času stejně zase v rádiu a na akcích Proglasu. Asi bude lepší, aby se rovnou brali mezi sebou.

2. Kintrovic Kryštůfek se nějak nechtěl narodit, doktoři ho tedy museli důrazně napomenout a on se teď Ireně a Vládičkovi odměňuje mocným řevem. Miminko je to samozřejmě krásné, rodiče pobledli.

3. Potomka se konečně dočkali také manželé - Eman sice u nás coby moderátor, vystudovaný učitel si smalého bude jistě (Musím jejich pochválit, že se narodil ještě do uzávěrky.

Míškovi působí ale jako výchovou Janička vědět rady. hošík ukázněně

4. Kdo sledoval Honzu Hanáka jako studenta teologie, našeho externího moderátora a později jáhna, přeje mu požehnaný začátek jeho nové

životní dráhy novokněze brněnské diecéze.

5. Svá studia na Univerzitě Palackého v Olomouci zdárně dovršil koncem června také Radek Mezuláník. Z teologické fakulty si odnesl diplom magistra teologie a křesťanské výchovy (vychovávat zatím svých šest dětí).

6. Protože změna je život, dochází v našich řadách k výměně stráží. Milan Šoba míří do školských a ponechá si patrně část moderátorských služeb jako externista.

7. Také Ivanka Pejchalová by ráda zkusila uplatnit své pedagogické vzdělání a v budoucnosti se hodlá alespoň na čas věnovat dětem na základní škole a pracovat jako lektorka předmětu etická výchova.

8. Redakční kolektiv opouští i Jirka Klement, který by se novinářskému řemeslu rád věnoval nadále jako pracovník tiskového oddělení Krajského úřadu v Brně. Těšíme se, že tito přátelé budou s námi i nadále ve spojení a občas je uslyšíme alespoň jako hosty našich pořadů.

9. Do rádia se naopak začíná postupně vracet moderátorka Adriana Johanka Růžičková, pocho-pitelně pouze v rozsahu, jaký jí umožní děti Filip (3) a Kristinka (1,5).

10. Nové hlasy moderátorské i redakční se představí postupně a za pochodu, jak je v kraji zvykem. Podrobnosti o jejich povahách, návycích a rodinném životě budou jistě malebné a vhodné k pozdějšímu zveřejnění na těchto stránkách. Pevně věřím, že noví kolegové budou také fotogeničtí, aby se pěkně vyjímali na rodinném portrétu Radia Proglas!

11. Otec Martin je opět plně mobilní. Pro pořádek připomínám, že mu 1. ukradli auto, 2. nahradili auto, 3. rozbili nové auto, 4. odtáhli „auto“, 5. sešili a sletovali auto, ale na jak dlouho? K narozeninám jsme mu tedy koupili koloběžku. O.M. se na ní prohání Masarykovou čtvrtí a my máme konečně jistotu. A jestli to všechno není pravda, vyleze z moře příšera a sežere mi svačinu, jak pravil hrabě Kounic, dobrodinec brněnských studentů.

Marie Blažková

Co si ještě pamatuju aneb o hostýnské pouti

Bylo to takové krásné nedělní ráno. Jako mávnutím kouzelného proutku rozkvetly pomněnky a kopretiny a lidé proglasoví spěchali od Bystřice na Hostýn. Těšili jsme se na otce kardinála a na úsměvy vás, ke kterým často mluvíme, ale je pro nás vzácností vidět vás takhle pěkně pohromadě. Nikdo netušil, jaká ta pout' vlastně letos bude. A bylo to panečku jedno velké překvapení!

Když se okolo desáté hodiny objevili na pódiu vedle baziliky Radek Habáš s Helenkou (řečenou Slávkou) Zapletalovou ve slavnostním oděvu, pokukovali po sobě Proglasáci s nedůvěrou: že by zásnuby, hra na svatbu, leg-race? Slávka měla dlouhé bílé šaty, v ruce kytici lučních květů a na vlasech věneček z kopretin, Radek luční kvítí připnuté na klopě šedého saka. Když byl vyřčen svatební slib a ti dva si vyměnili prstýnky, pochopili jsme, že se to stalo. Vzali se před známými i neznámými, kteří spolu s nimi prosili o požehnání pro další léta společného života. My, kteří je alespoň trochu známe, jsme zůstávali zaražení, překvapení, s očima plnými údivu. Proč nám to neřekli?! To je teda! A budeme to říkat ještě našim dětem, jak na nás Habášovi tenkrát vyžráli...

Bohoslužba, která následovala po svatebním obřadu, byla plná radosti ze setkání. Na prostranství zalitém májovým sluncem se sešli lidé, kteří vytvářejí velké dílo, křesťanský rozhlas - jak zmínil Miloslav kardinál Vlk. A paprsky nás nehladily a nehřály jen z oblaků, při mši svatě a také v doprovodném programu zpívala stejnojmenná skupina, jen s velkým P na začátku.

V soutěžení po společné polední modlitbě (přenášené rozhlasovými vlnami) se rozdávaly svatební koláče. Tancem a písní na lidové motivy okouzlili *Našy hošy* - prý se blýsknou ještě na podzimní diskotéce Proglasu. Děti si pohrály s Lucií, Dankou a novomanželským párem. Jedlo se a pilo na netradiční svatební hostině - u odpoledního táboráku - a vůbec nikomu se nechtělo domů. Natrhala jsem si ten dvacátý sedmý květnový den na Svatém Hostýně kytíčku pomněnek a teď vám ji po kvítcích po větru posílám...

Renata Bělunková

Miloslav kardinál Vlk posluchačům Radia Proglas

Jak vnímáte význam a poslání Radia Proglas ?

Radio Proglas je médium velmi významné pro církev u nás především díky způsobu, jakým pracuje: ono totiž vytváří společenství. Lidé se na jeho vysílání mohou podílet třeba při modlitbě. Pomáhá, spojuje posluchače, když mají nějaké výročí, prostě vytváří rodinu.

A tak si myslím, že tohle je to nejvýznamnější, co Proglas může dělat. Vzdělávací a zábavné programy jsou samozřejmě důležité, ale vytvářet rodinu, to je přední úkol a poslání tohoto rádia. Myslím tím křesťanskou rodinu - společenství. To je dnes v pastorační práci bod číslo jedna, řekl bych přímo šlágr pastorage.

A váš vzkaz posluchačům ?

Aby ještě zintenzivnili spolupráci s Radiem Proglas. Aby nebyli jen konzumenti pěkného programu, ale stali se aktivními spolupracovníky tohoto díla. Aby se na něm přímo podíleli, psali dopisy... a samozřejmě je také podle svých možností podporovali.

S českým katolickým primasem Miloslavem kardinálem Vlkem si na louce nedaleko baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně o poslední květnové neděli povídal Jiří Klement, pro Zpravodaj zaznamenala

Kateřina Lapčíková.

Zeptali jsme se...

ing. arch.
Kateřiny Hode-
cové, zástup-
kyně ředitele
TWR:

Odkud pocházíš, z jakého prostředí, z kolika dětí?

Tož já su z Holomóca... Tedy přeloženo – pocházím z Olomouce, kde dodnes žijí moji rodiče a sestra s manželem a ročním Jakubem – to je teď moje malé sluníčko. Velké sluníčko je můj manžel Petr, spolu žijeme v Brně. Přesněji řečeno nad Brnem, na střeše jednoho z paneláků, takže celé město máme jako na dlani.

Co tě nejvíc bavilo, čím jsi původně chtěla být a co jsi studovala?

Mě bavilo věci! Naši mě i sestru přihlásili do všech kroužků, o kterých se jenom doslechli, takže jsme od malinka kreslily, hrály na klavír, zpívaly ve sboru, sportovaly... důsledkem toho mě bavilo opravdu téměř vše, takže s výběrem zaměstnání jsem to neměla lehké. Pomohl mi tatínek, který řekl: „Půjdeš na stávrnu, stejně jsou u nás v rodině všichni stavaři!“, a bylo. Čtyři roky jsem pak z Olomouce dojížděla na stavební průmyslovku do Lipníku nad Bečvou a tím byl také dán můj další směr. Maturovala jsem v roce 1987 a tehdy šlo dost těžko úplně změnit dosavadní zaměření a jít třeba z průmyslovky na medicínu. Nicméně mi bylo jasné, že „suchá“ technika mě nijak zvlášť nebaví a vysokou stavební studovat nechci. Zato mě tou dobou velmi chytlo divadlo, zejména scénografie, a když jsem zjistila, že je to obor, který vyučují na fakultě architektury, přihlásila jsem se tam. Talentovky jsem udělala, přijímačky byly horší, ale na odvolání mě vzali a v lednu roku 1993 jsem promovala. Ten „můj“ obor ovšem stejně neotevřeli, takže mám „klasickou“ architekturu.

Jaké je tvé duchovní zázemí, ve které církvi jsi doma?

Duchovní zázemí... Nevím přesně, co máš touto otázkou na mysli. Pocházím z rodiny, kde se o Bohu nemluvilo, a já jsem vyrůstala v naprosté nevědomosti o duchovních věcech. Moji rodiče byli a zůstali členy KSČ, dnes KSČM, takže jejich názor na duchovno je asi zřejmý. Když jsem nastoupila na VUT, bydlela jsem na pokoji s dívkou o čtyři roky starší a ta mi začala o sobě povídat. Vyprávěla mi, jak setkání s Bohem proměnilo její život, jaká byla a jaká je teď, a mně to velmi korespondovalo s vlastními problémy a potřebami. Najednou jsem měla stovky otázek a bylo mi čím dál víc jasné, že na vlastní život člověk nestačí sám, že jeho síly jsou omezené, že potřebuje Boží odpuštění. Půl roku jsme skoro každý večer vedly rozsáhlé diskuse o duchovních věcech a pak jsem se rozhodla, že chci žít s Bohem. Že mu chci otevřít své srdce a odevzdat svůj život, vždyť mu stejně patří. A tak přesně 31. ledna 1988 v deset hodin večer jsem si doma v pokoji otevřela okno, sedla si na parapet, dívala se na nebe, které se krásně třpytilo, a poprvé v životě jsem se modlila a odevzdala se Kristu. Následně jsem s touto dívkou začala navštěvovat sbor Bratrské jednoty baptistů v Brně a tam jsem teď doma.

Kdy a jak ses stala redaktorkou TWR, co jsi od této práce očekávala?

Do TWR jsem se dostala díky architektuře. Jednou jsem se loudala přes město z práce domů a řekla jsem si, že bych se mohla zastavit na malé kafe u své kamarádky Jitky Hovořákové, která už v TWR pracovala. No a jak jsem tam tak seděla, najednou se otevřely dveře a vešli tehdejší ředitel Petr Raus a Aleš Bartošek, kteří se byli podívat na nějaký dům pro TWR v Brně, protože z toho stávajícího místa zrovna dostali výpověď. Jakmile mě tam Aleš uviděl, říká: „Nejsi ty náhodu architektka?“ A když jsem přitakala, pokračoval: „A nechtěla bys nám udělat studii dostavby nahrávacího studia?“ No, co máte na takovou otázku říct, že jo... Tak jsem si vzala v práci dovolenou, přitáhla rýsovací prkno do TWR a týden tam vymýšlela dostavbu studia. Během této práce jsme také hodně mluvili o duchovních věcech, hlavně s Alešem a Jitkou, a postupně zjišťovali, že hodně věcí vidíme velmi podobně. Tak se začaly rodit první rozhlasové seriály různých biblických povah.

Časem to přerostlo v intenzivnější spolupráci a pak už mi raději nabídli místo, protože jsem stejně každý den ze svého zaměstnání chodila do TWR, kde jsme byli do večera až noci...

Co všechno máš v TWR na starosti, co děláš nejraději?

V TWR pracuji jako redaktorka, to znamená, že mám na starosti po obsahové a také formální stránce určité kvantum pořadů. Občas funguji i jako moderátorka, starám se o hudbu – takže se snad se dá říct hudební redaktorka, školím naše moderátory, co a jak si mohou či nemohou dovolit v živých pořadech, a pak, protože je nás málo, děláme taky občas všichni všechno, i ty nejobyčejnější pomocné práce v redakci

Dostáváš hodně dopisů? Co ti posluchači píší – kritizují tě také někdy?

Tak tady si musím postěžovat – dopisů dostávám žalostně málo! Ale když už dostanu, tak jsou většinou milé a povzbuzující. Sem tam obdržím i nějaký kritický dopis a ten mě vždycky potěší, svým způsobem víc než ty pochvalné. Většinou je to totiž kritika konstruktivní a věcná a myslím, že platí obecně, že takovou kritiku všichni velmi potřebujeme. Já alespoň ano. Je to pro mě doklad, že ten člověk u rádia přemýšlí a o něco mu jde a to mě vždycky potěší.

S kým se ti ještě nepodařilo natočit pořad a moc bys o to stála?

Ať přemýšlím, jak přemýšlím, nikdo mě nenapadá... Mně nějak nezáleží na tom, jestli dělám pořad se slavnou a známou osobností, anebo s mediálně neznámým člověkem. Mám obecně velmi ráda rozhovory s lidmi, kteří mají co říct a jsou ve své víře opravdoví. To je asi věc, kterou mám na této práci nejraději, totiž že všechno, co je jenom vyčtené anebo „papouškované“, je strašně slyšet. A člověk musí být opravdový, aby mu to, co říká, lidé u rádia věřili.

Která kniha tě v poslední době nejvíce zaujala?

Knížky poslední dobou nestíhám... Poslední půlrok pomalu (ale vytrvale!) louskám knihu J. Smitha „Život našeho Pána Ježíše Krista“. To je kniha, která vyšla snad někdy v roce 1933 a autor se v ní snaží chronologicky seřadit evangelijní události. Vyplynávají z toho někdy zajímavé

souvislosti. A jinak už čtu - krom spousty papírů - jenom Bibli.

Co bys chtěla vzkázat náhodnému čtenáři našeho Zpravodaje?

Už delší dobu přemýšlím nad prvními dvěma verši 12. kapitoly listu apoštola Pavla Římanům: „Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět': to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ Abychom tedy mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé, musíme se proměnit obnovou své mysli. Tady je ten zakopaný pes našich opakovaných selhání a problémů: naše mysl není proměněná. Myslíme si své, ale navenek chceme vypadat zbožně a křesťansky. A to nejde, skutečná proměna je proměna zevnitř. Takže, přátelé: proměňujme se - tuto zodpovědnost nechť Bůh na nás! On nás ve své lásce nenechá ani na okamžik samotné, ale chtějí, rozhodování a usilování - to je náš podíl v tomto boji.

Za rozhovor děkuje Marie Blažková

Ze zákulisí...

Náš nový noční moderátor Ondra Krajtl chodil zpočátku do služeb ostatních kolegů „na zaučnou.“ Jednou jeho noční zácviková přítomnost padla na mě. Do začátku služby ještě zbýval nějaký čas. Seděli jsme v moderátorovně a jen tak obyčejně „plkali.“ Po chvíli Ondra vytáhl instantní polévku, že si tento posilující pokrm uvaří. Když se vrátil, polévka zavoněla místností. „Nechceš si trochu dát?“ zeptal se Ondra. Zamyslela jsem se a odpověděla: „Jo, vezmu si, ráda.“ Ondra mi podal hrnek s polévkou a krátce se zamyslel. Po chvilce pronesl památnou, hluboce pravdivou větu: „Víš, už jsem si všiml, že tady v rádiu nikdy nikdo neřekne na jídlo – ne!“

Jedna malá rada

Sužují vás starosti? Máte pocit, že jediné, co vás zachrání, je zázrak? Nevíte, jak o něj prosit? Poradím vám – o zázrak je prý dobré prosit nejlépe vlastními slovy!

Danka Holubová

O novém CD pro vás

Možná se vám podařilo na počátku června zachytit při úterní mši svaté, sloužené v prostorách Proglasu, zpěv Střípků. Opravdu to nebylo náhodou. Protože když se Střípky hemží, je jisté, že se něco chystá.

Střípky a Anima Una dokončují nové céděčko, kterým se chystají potěšit srdce, duši a především uši svých posluchačů. Nový nosič vzniká pod přísnou hudební režii Jožky Fojty (mimochodem, také autora většiny znělek Radia Proglas; v poslední době vás může těšit především nová sada znělek k modlitbě breviáře, další se připravují) a Jiřího Pavlici, přimáše Hradišťanu. Záštitu nad nahrávkou převzaly Radio Proglas a ostravské studio Telepace. Nahrávalo se převážně v ostravském kostele svatého Václava (muzikantům tady pořádně mrzly prsty). Hymna Světového setkání mládeže v Římě Emmanuel vznikla ve studiu Goliáš Radia Proglas. Kromě této skladby se těšte na další hymny ze světových setkání, většinou opatřené novými, učenějšími a ladnějšími texty (mnohdy přiložil ruku k dílu hudební redaktor Proglasu Milan Tesař);

pamatováno je ovšem i na příznivce komornějších písní. C é d é č k o se poprvé v y l o u p n e

z obalu v září na Svatém Kopečku u Olomouce. Budete-li chtít, můžete být samozřejmě při tom, kdy a kde, to se vás dozvíte z vysílání.

Díky vám všem, kdo na nás myslíte, i my vás nosíme v srdci.

Vaše Střípky a Anima Una

(A ještě jedna douška. Asi nebude od věci prozradit, že řady Střípků byly opět rozšířeny o několik posil – v řadách těch, kdo statečně mrzli v Ostravě nebo podupávali v brněnském studiu, byli i P. Leoš Ryška, ředitel ostravského Telepace, P. Marcel Javora, mimo jiné vyučující zpěv na teologické fakultě v Olomouci, a P. Martin Holík, ředitel Proglasu.)

O festivalech, sponzorech a pivu

Přišel mi nedávno e-mail od jistého posluchače. Pisatel zahlédl kdesi plakát na festival Slunce, který se od loňského roku koná ve Strážnici. Na plakátu uviděl logo Radia Proglas a vedle něho emblém jistého pivovaru. I pohoršil se: Jak prý se mohou křesťané účastnit propagace alkoholismu???

Než něco odsoudíme, pojďme se nad tím nejprve zamyslet. Pisatel tvrdil, že má zkušenosti s organizováním festivalů, a tudíž ví, že se to bez takovýchto sponzorů dá zvládnout. Ovšem asi nemá zkušenosti s organizováním velkých akcí. Festival Slunce loni navštívilo 9000 diváků, letos jich bylo ještě více. Aby pořadatel mohl takové akci dobře připravit, aby mohl pozvat i profesionální muzikanty, zaplatit zvukaře, poskytnout divákům patřičné zázemí, na to je třeba nemálo peněz. Jinými slovy: Bez sponzorů se festival

tohoto typu neobejde. A proč by sponzorem nemohl být například pivovar?

Já sám pivo nepiji. Držím bezlepkovou dietu, a „zlatavý mok“ tedy pro mne patří mezi zakázané potraviny a nápoje (stejně jako třeba buchty nebo moukou zahuštěné polévky). Udělal jsem si však minianketu mezi svými kolegy z rádia, vesměs křesťany. Téměř každý si pivo občas dá, někteří je pijí pravidelně. A proč také

ne? Nechci nijak hájit alkoholismus, avšak samotné pití piva přece z člověka notorického pijana neudělá. Když jdete v létě na túru a potřebujete se občerstvit, máloco vám přijde vhod tak jako pivo (prodává se relativně levně, servíruje se v takových dávkách, že se opravdu napijete, a v ústech se nelepí).

Mimochodem naši předkové pili pivo mnohem hustší než to dnešní, a tento nápoj je tedy i sytýl.

Máme tu samozřejmě další vlastnost piva – člověk je po něm veselý, stejně jako po jiném alkoholickém nápoji, vínu. Sám jsem se

nikdy v životě nedostal do stavu opilosti a věřím, že se do něj ani nedostanu. Avšak proč proměňoval Ježíš v Káně Galilejské vodu právě v alkoholický nápoj? Vždyť se hosté mohli dost dobře napít i vody! Asi proto, že ani pro Ježíše nebyla veselá nálada, kterou člověk po vypití vína (nebo piva) může mít, ničím zavrženímhodným. Ovšem pisatel výše zmíněného dopisu má názor jiný: Alkoholické nápoje jsou samy o sobě špatné. Zajímalo by mě, zda by našemu posluchači vadila reklama na automobily. Vždyť pod koly aut umírají nevinní lidé, auta jsou tudíž špatná!

Podívejme se na problém ještě z jiné strany, vraťme se k samotnému festivalu. Je pravda, že se na hudebních akcích vyskytují lidé, kteří tam jedou spíše se alkoholicky bavit než poslouchat hudbu. A takoví jsou samozřejmě pro ostatní návštěvníky akce velmi nepříjemní. Záleží na pořadateli, jak se s nimi vypořádá. Jejich existence však nesouvisí s tím, zda akci sponzoruje pivovar, nebo třeba výrobce obuvi. Viděl jsem spoustu opilců na festivalu, jehož pořadatel v areálu akce zakazuje prodej jakéhokoli občerstvení. A zažil jsem klidné festivaly bez alkoholických incidentů, na nichž se pivo čepovalo na každém rohu.

Mně osobně jako křesťanovi tedy rozhodně nevadí, když je nějaký dobrý festival sponzorován pivovarem. Na Festivalu Slunce ve Strážnici jsem byl, líbilo se mi tam, hráli tam ti zpěváci a kapely, které znáte z našeho vysílání. Takže proč by na plakátě nemohlo být i logo Radia Proglas? (Mimochodem, aby nedošlo k nedorozumění: Radio Proglas je v tomto případě mediální partner, ne sponzor. Neposkytuje tedy organizátorovi akce žádnou finanční částku, avšak zmiňuje se o festivalu ve vysílání.)

Mimochodem i Zahrada, náš největší festival folkové a příbuzné hudby, má jako hlavního sponzora pivovar. A to je součástí festivalu i koncert křesťanské hudby v kostele!

Záleží na každém z nás, jestli budeme pít s mírou, nebo se zpijeme do němoty a budeme dělat ostudu sobě a svému okolí. A je to stejné, ať jsme křesťané, nebo ne. Nesvádějme však na sponzory festivalů vinu za něco, za co si můžeme sami.

Milan Tesař

Ve Strážnici muzikanti hráli...

Hráli zvesela a hráli vytrvale po celé tři dny 56. ročníku Mezinárodního folklorního festivalu (22. - 24. června 2001). Už po několikáté se stalo mediálním partnerem také Radio Proglas. Podruhé jsme se letos ze Strážnice přihlásili s přímými přenosy. Zprostředkovali jsme vám pořad národnostních menšin žijících na území České republiky a zpívání mužských sborů, které přijely z Moravy, Čech i Slovenska.

Měla jsem možnost účastnit se celého festivalu, proto jsem navštívila téměř všechny programy, které jednotliví autoři pečlivě připravovali celý rok. Návštěvníci se mohli setkat s lidovými písněmi z Moravy, Čech, Slovenska, ale i ze severu Evropy - Finska, Švédska, Estonska a Lotyšska. Milovníci folkloru se nenechali odradit ani honičímí se mraky a občasným deštěm a ze všech koutů strážnického parku byl slyšet zpěv a muzika.

A můj nejkrásnější zážitek? Především radost ze setkání s příjemnými lidmi. Když jsem chvíli seděla v trávě a poslouchala jednu strážnickou muziku, uvědomila jsem si, jak jsem „bohatá“, mám-li možnost poznávat krásu lidové písně a ty, kteří ji udržují a předávají dál.

Příští strážnický festival se koná ve dnech 28. - 30. června 2002. Na slyšenou u dalších přímých přenosů se těši

Helena Bízová

Perlička ze zápisu porady sekretářek (aneb Jak se vyznat v našich vodách):

Kapr je zároveň sardinka a má velrybu; zásilka pro člena, kterému je kapr sardinkou, jde v tomto případě na velrybu a ne na kapra. Je nutno opravit v programu.

Tipy z redakcí

Přestože počasí je ještě hezké a ze zahrádek a polí se sváží požehnaná úroda, než se nadějeme a dvakrát otočíme, budou tady Vánoce. Nevím, jak vás, ale mě vždycky nemile překvapí vyhrávání koled málem ještě před Dušičkami v obchodních domech a s přibývajícím časem i na veřejných prostranstvích. Často se mě někteří ptá, proč nenavodím i já vánoční náladu na konci adventní doby. Je to jednoduché. Advent je pro mě doba tichá, doba naslouchání a doba přípravy na to, co má přijít, a pokud bychom si ji pokazili předčasným jásaním nad tím, že se narodil Kristus Pán, co by nám pak zbylo ze samotných Vánoce? Zkuste si představit manžele, kteří se těší na své dítě. Je to taky Je to taky příprava, která vyžaduje devětkrát větší trpělivost. Na konci je o d m ě n ě n a velikým darem nového života. Tak se na mě ani letos nezlobte, že vám pustím koledy a pastorely a všechnu tu nádhernou vánoční muziku až na Štědrý den. Ale pokud chcete rozbalovat vánoční dárky dřív, nabídnu vám jeden už v samotném adventu. V úterý 11. prosince budeme v pořadu *Oktáva* zase soutěžit o CD a možná i jiné ceny. Stačí zatelefonovat a uhádnout autora a název skladby z oblasti tzv. vážné hudby a výhra je vaše. Do té doby se ovšem můžete potěšit i s jinými hudebními pořady, například s říjnovým povídáním o písni Ave Maria, nebo se jen tak zaposlouchat do polední *Hudební siesty*. Ať se vám u nás líbí.

Klára Beránková

Nový školní rok přivítá pořad pro malé i velké děti *Barvínek* v plné polní. Po letním oddechu, který nabídly rozhlasové hry Radka Habáně, tzv. habadůry, se můžete v září těšit na rozhovor s Pavlem Zedníčkem a Janem Čenským, nahlédnutí do zákulisí časopisu pro děti *Duha* a společně s námi můžete také zjistit, co připravuje první misijní kongres dětí. V barevném měsíci říjnu navštívíme muze, který se stará o vedení loutky Hurvinka, zamíříme na farmu a do jednoho zajímavého muzea, totiž do muzea hraček. A už teď chci všechny děti nalákat na sladkou soutěž, která

proběhne během adventu – nezapomeňte na ni!

Ovšem pozor, podzim přinese do Barvínu jednu velice důležitou změnu, bylo by opravdu škoda si ji nevsimnout - během podzimu naladíte Barvínek každé úterý už v 16:30, tedy o půl páté. Čas reprízy zůstává nezměněn - patří jí sobotní půl desátá dopolední.

Ve vysílání samozřejmě nebudou po prázdninách chybět ani ranní zíváčky se soutěžemi a večerní chvíle před spaním s pěknými pohádkovými příběhy.

Lucie Endlicherová

Cyklus *Do života* vám chce nabídnout podobné okruhy pořadů, které jsme vysílali od loňského září. (Také stále počítáte svůj život na školní roky?) Čekajte příběhy, které vás mohou povzbudit: s našimi hosty budeme cestovat, dozvíte se o různých formách studia, o plánovaných akcích, častěji než dřív pozveme k povídání muže a ženy, kteří svými rukama vytvářejí krásu a žijí v zázemí rodinné tradice svého řemesla. Pokud budete mít nápad, s kým byste se chtěli prostřednictvím týdeníku pro mladé duše setkat, ozvěte se dopisem nebo využijte e-mailové adresy dozivota@proglas.cz. Máme radost z jakéhokoliv vašeho ohlasu. *Do života* vzniká nejčastěji v brněnské redakci a moderujeme jej s Danou Holubovou; od mikrofonu vás v příštích týdnech pozdraví také Jakub Skřebský, Kateřina Rózsová a Markéta Šindelářová z Olomouce a Petr Polehla ze studia v Hradci Králové. V září uvedeme například rozhovor o modelu OSN na brněnském gymnáziu (4. 9.), zavítáme do zvonařské dílny (11. 9.) a těšte se také na jedno cestovatelské vydání. Na říjen připravujeme třeba povídání o rumunských Čechách. *Do života* vysíláme v úterý od 19:15 a pozor: máme nový čas pro reprízu - sobotní večer ve 22:30. Těšíme se na vaši rozhlasovou společnost!

Renata Bělunková

Nabídka

Od 1. září 2001 můžete od nás každý týden dostávat e-mailem **aktuální přehled pořadů**.

Své adresy posílejte na adresu redakce@proglas.cz nebo radio@proglas.cz

Jaký radiopřijímač pro Proglas

Radio Proglas vysílá na poměrně velkém území. Kvalita pokrytí se však na mnoha místech nedá srovnávat s lokálními stanicemi nebo s veřejnoprávním rozhlasem. Pokrytí velkých ploch pro nás sice nepředstavuje příliš velké náklady, nevýhodou je však menší síla signálu v některých oblastech. Proto je dobré, budete-li se zajímat o kvalitu a sílu signálu rovnou při koupi radiopřijímače.

Nabídka přijímačů je rozmanitá a navíc se velmi rychle mění. Není tedy možné vypsát typy, které jsou zaručeně nejlepší, spíše se budu snažit pomoci vám zorientořit se v mnoha vlastnostech, které přijímače mají. Budeme se postupně věnovat různým cenovým kategoriím přijímačů.

Nejlevnější stroje jsou vhodné jen pro oblasti s dobrým příjmem. Všechny tyto přijímače mají tzv. analogové ladění. To znamená, že si nemůžete ukládat přednastavené stanice do paměti - tedy můžete, ale do své vlastní, nikoli do té přístrojové. Jistější je koupit značkové přístroje firem, které vyrábějí radiopřijímače už delší dobu. Každý ocení, že Philipska jeho babičky funguje už šedesát let, i když Proglas se na ni chytout nedá. Značkové přístroje jsou dražší hlavně proto, že z jejich prodeje se musí zaplatit i výzkumné týmy, které vymýšlejí nové obvody a technologie.

Z nejmenších přístrojů doporučujeme dle našeho názoru například:

Philips AE 21950 cca za 990 Kč: Analogový přijímač, výsuvná anténa, 3 vlnové rozsahy.

Grundig Prima Boy 100 cca za 1500 Kč: Digitální přijímač s možností uložení stanic do deseti pamětí, s hodinami, budíkem a možností načasovaného vypnutí, kdybyste snad chtěli usínat za zvuku některého z našich pořadů.

Thomson RT550 cca za 1500 Kč: Digitální přijímač s možností uložení stanic do dvaceti paměťových míst, má také hodiny, budík a možnost načasovaného vypnutí.

Cenový rozdíl mezi digitálním a analogovým přijímačem je zde jen 500 korun – myslím, že se tato investice vyplácí.

Další skupinou jsou přenosné přijímače kombinované s magnetofonem nebo CD přehrávačem. Vzhledem k velkému množství těchto tzv. „jezevčků“ na trhu s velice podobnými vlastnostmi vám nemohu nic konkrétního doporučit. Platí zde ale totéž – digitální přijímač znamená jen malé zvýšení ceny. Rozdíly v cenách těchto zařízení (můžete je koupit od nějakých patnácti set až do deseti tisíc korun) nejsou dány kvalitou radiopřijímačů, ale kvalitou kazetového a CD přehrávače, velikostí reproduktorů a výkonem zesilovače. Levný „jezevčík“ může mít stejně dobrý příjem jako monstrum, schopné obtěžovat svým rachotem sousedy v celé vesnici.

Malé rádio s kazetovým magnetofonem od firmy **Sony CFM-20** stojí cca 1390 Kč, má dlouhou stupnici pro ladění, takže je možné lépe od sebe odlišit jednotlivé stanice.

Sony CFS-B31L stojí cca 2990 Kč, ale má digitální tuner a dvojité kazetový magnetofon.

Přístroje Thomson, např. **TM 7670 P**, mají sice příznivé ceny (cca 1490 Kč), ale analogové přijímače, totéž platí o radiomagnetofonech Panasonic. Digitální tunery mají radiomagnetofony s CD přehrávačem, ty stojí zhruba 3800 korun a více

u Panasonicu i u Thompsonu (TM7670P).

Na závěr ještě několik obecných rad: V dnešní době je spotřební elektronika velmi levná – často ovšem na úkor trvanlivosti a spolehlivosti. Proto je dobré nakupovat u prodejců, kteří

jsou schopni zprostředkovat záruční opravy. Cenu u dražších přístrojů porovnejte u více prodejců. Pokud máte přístup k internetu, naleznete zde ceny přijímačů všech známějších výrobců.

Na shledanou nad dalšími typy přijímačů se těší

Lubor Přikryl

pondělí až pátek

Radio Proglas vysílá 24 hodin denně

00:05	po - Noční folklorní okénko (R) út - Noční linka st - Všimli jsme si/PUMA čt - Noční cukrárna pá - Oktáva (od 0:35 jazz)	15:00	Zprávy, (1. pá v měsíci Křížová cesta)
01:00	po - Jak se vám líbí + út - pá Komorní hudba	15:05	Pozvánky
02:00	po - Vážná hudba út - Pravoslavní st - Studio Radim (R) čt - Studio Kristián (R) pá - Studio Hedvika (R)	15:40	Listárna (út, čt)
02:30	po - Muzikantské narozeniny út - Pořad z archivu (R) st - Noční bdění s etnickou hudbou čt - Noční bdění s folkem pá - Noční hudební abeceda	15:57	Myšlenka na den (R)
03:00	Pořad z archivu	16:00	Zprávy
03:30	Dobré ráno s Proglasem	16:05	Vzkazy
04:45	Jitro s dechovkou	16:20	Informace o pořadech
05:00	Informace o pořadech	16:30	Odpoledne s Proglasem po - Kolem se toč (R) út - Barvínek st - Kontaktní pořad pro mládež čt - Slyšte, lidé! (R) pá - Všimli jsme si/PUMA
05:27	Myšlenka na den	17:30	po - Studio Radim út - Oktáva st - Kolem světa Acapella čt - Studio Kristián pá - Studio Hedvika
05:30	Vážná hudba	17:55	Denní tichá chvíle
05:40	Ranní chvíle	18:00	po, st - Modlitba růžence út, čt, pá - Mše svatá Hudební zastavení
06:00	Zprávy	18:35	Pohádka s písničkou
06:05	Písničky	18:45	Večerní zprávy
06:45	Ranní zíváček	19:00	po - Rodinný stůl út - Do života st - Meloun čt - Studio Proglasu/CČSH/CASD
07:00	Zprávy	19:15	pá - Pravoslavní Písničky
07:15	Zprávy z regionů	19:45	Jak se Vám líbí
07:45	Třikrát z Proglasu	20:00	po - folk út - country st - oldies / jazz čt - dechovka pá - křesťanská píseň
08:00	Dobré ráno s BBC	20:45	Radio Vatikán dnes
08:45	Radio Vatikán včera	21:00	Světém bible (TWR)
09:00	Vážná hudba	21:30	Večerní chvály
09:15	Čtvrthodinka TWR	21:45	Písničky
09:30	po - Písničky út - Knihovnička (R) st - Magdazín čt - Vítejte senioři (minuty pro zdraví) pá - Písničky	22:00	Čtení na pokračování
10:25	Informace o pořadech	22:30	po - Studio Proglasu/CČSH/CASD (R) út - Křesťan a svět (R) st - Písničky (R) čt - Krůčky k jednotě pá - Duchovní hudba
10:30	Vonička lidových písní	23:00	po, čt - Duchovní hudba út, pá - Živý růženec st - Noční cukrárna
11:00	Zprávy	23:45	Čtení z liturgie hodin
11:05	Čtení na pokračování	23:55	Simeonovo kantikum a hymna
11:30	Písničky		
11:57	Myšlenka na den (R)		
12:00	Angelus Domini		
12:05	Hudební siesta		
13:00	Svět o jedné (zpravodajství BBC)		
13:15	Odpoledne s Proglasem		
14:00	Zprávy		
14:20	Dnešek v kalendáři		
14:30	Třikrát z Proglasu		

Svatý Hostýn 90,6; Praděd 93,3; Příbram 96,0 MHz

sobota

00:05	Jak se vám líbí +
01:00	Komorní hudba
02:00	Meloun (R)
02:30	Noční bdění s jazzem a blues
03:30	Dobré ráno s Proglasem
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky
06:00	Informace o pořadech
06:05	Písničky
06:30	Ranní chvály
06:45	Vážná hudba
07:00	Radio Vatikán včera
07:15	Písničky
07:30	Na sobotní frekvenci Proglasu (TWR)
08:45	Pozvánky
09:30	Barvínek (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička lidových písní
11:00	Zprávy
11:05	Magdazín (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Angelus Domini
12:05	Hudební siesta se střípkem poezie
13:35	Písničky
14:00	Čtení pro děti
14:30	Sluníčko/písničky
15:00	Písničky
15:45	Dnešek v kalendáři
15:57	Myšlenka na den (R)
16:00	Zprávy
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Sobotníček
17:00	Písničky
17:30	Folklorní okénko
18:30	Čteme z křesťanských periodik
18:45	Písnička pro děti
18:50	Pohádka
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán dnes
20:30	Modlitba růžence
21:15	Jak se vám líbí opera/opereta
22:00	Denní tichá chvíle
22:05	Večerní chvály
22:20	Písničky
22:30	Do života (R)
23:30	Písničky
23:45	Čtení z liturgie hodin
23:55	Simeonovo kantikum a hymna

neděle

00:05	Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Rodinný stůl (R)
01:30	Písničky
02:00	Komorní hudba
02:30	Křesťanská hudba ve světě
03:00	Zrcadlo týdne (R)
03:30	Dobré ráno s Proglasem
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky
06:00	Informace o pořadech
06:05	Písničky
06:30	Ranní chvály
06:45	Vážná hudba
07:00	Radio Vatikán včera (čes.a slov.)
07:45	Studna slova (TWR)
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:25	Informace o pořadech
10:30	Čteme z křesťanských periodik
10:55	Proglaso
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Angelus Domini
12:05	Hudební siesta se střípkem poezie
13:20	Knihovnička
13:55	Proglaso - písemné zadání (R)
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
15:57	Myšlenka na den (R)
16:00	Zprávy
16:00	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písničky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Vonička lidových písní
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglaso - písemné zadání (R)
18:30	Dnešek v kalendáři
18:45	Písnička pro děti
18:50	Pohádka
19:00	Kolem se toč
20:00	Písničky
20:15	Radio Vatikán dnes
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:00	Denní tichá chvíle
22:05	Večerní chvály
22:30	Písničky
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:45	Čtení z liturgie hodin
23:55	Simeonovo kantikum a hymna

*Programové schéma platí od 1. září 2001
Aktuální program je uveřejňován každý týden v Katolickém týdeníku
(R) – opakování pořadu*

Ještěd 97,9; Uherský Brod 105,7; Brno-Hády 107,5 MHz

Třikrát a dost?

Olomoucké Studio Radim změnilo adresu. Už potřetí. A už potřetí mě kolegové požádali, abych napsal nějakou veselou příhodu ze stěhování. Popravdě řečeno, moc veselo nám při tom nebylo. Naše stohy papírů, součásti aparatury, skříně a hrnky nejspíš překonaly světový rekord v pohybu z místa na místo během tří let. Lidé na ulici s údivem pozorovali, jak cpeme do auta a přívěsného vozíku nejprve věci a pak i sami sebe a jak se drkotáme se skříní na střeše po historické dlažbě.

Na nové prostory jsme se těšili – vždyť kapucínský klášter je ideální místo. Bratři nás hned v úvodu zchladili výčtem klášterních pravidel, například že objekt se v šest hodin večer zavírá a cizí lidé dovnitř nesmí vůbec. Až po několika rozhovorech částečně pochopili, jak vypadá práce rozhlasové redakce. Že si tady cizí lidé podávají kliku celý den a zoufalý zvukař sedí ve své kukani třeba i do půlnoci, když mu to nejde a ráno musí být pořad hotový. Ale hned jsme se spřátelili. Kapucíni nám nakonec přenechali mnohem více místa, než jsme čekali, celou dobu nám ochotně půjčovali všelijaké nářadí, pomohli nám opravit náš starý unavený počítač... Vycházejí nám zkrátka vstříc, jak jen to jde.

Nejtěžší bylo skamarádit se s klášterním psem. Ne že by byl zlý, právě naopak. Na neznámého vetřelce dvakrát blafne a zalézá zpět do boudy. Nikdy jsem netušil, jaké problémy může způsobit hodný pes. Když přišel technik vyměřit zapojení telefonu, prosil mě přes vrata, ať toho psa schovám. Pán má prostě chorobný strach a telefon nám nezapojí, dokud pes bude běhat po zahradě. Tak jsem na hafana mlaskal, mrkal, nabízel mu rohlík, zkoušel jsem ho vyplašit a nahnat do kotelny... Asi po čtvrt hodině se pes zvedl z trávníku a nechal se v náručí odnést do budovy.

Telefon do studia Radim tedy funguje. Kdybyste něco potřebovali, telefonní číslo je 068/5220668.

Kuba Skřebský

To přejde!

„Jupí, to mám radost!“ - „Z toho si nic nedělej, to přejde.“

Asi se už každý z vás setkal s podobným morousem. Takový člověk reaguje na každou radostnou událost brbláním a katastrofickou předpovědí. V létě nadává na vedro (nebo chladno), v zimě zase na mráz (nebo teplo). Nadává, když prší, nadává, když svítí sluce. Když je zdravý, vzpomíná na nemoci, které prodělal, a nedočkavě očekává další chorobu. Ví, že každou radost vystřídá bolest, chvilky pohody pominou a přijdou kruté rány osudu. „Jó, takový je život.“ Má své trpké zkušenosti a na spokojené lidi hledí s pohrdáním – však ono na ně také dojde. Zkrátka svět spěje do záhuby, a to neodvratně.

„No a co?“ řeknete si. „Ať si nadává, ať si hduje, když ho to baví. Máme přece demokracii.“ Jenže problém je v tom, že to nadávání a hduování je infekční, šíří se jako neštovice. Po pár minutách rozhovoru s takovým škarohlídem odcházíte s pocitem marnosti a beznaděje. Co s tím?

Nejlepší je prevence. Obzvlášť vřele doporučuji vitamín H (humor). Také je dobré použít na tvář místo drahého make-upu osvědčený prostředek, který nestojí ani korunu, ale výsledek je přímo zázračný. Možná už tušíte, co mám na mysli. Samozřejmě – úsměv. Jeho nošení ale vyžaduje námahu. Hlavně zpočátku je potřeba na něj nezapomínat, jinak se může snadno vytratit. A nepoužívejte náhražky! Úsměv, který nevychází zevnitř, je jen grimasa, která vám určitě slušet nebude. Možná namítnete, že se nedá stále jen usmívat.

V životě jsou situace, kdy humor přechází a úsměv mrzne na rtech. Ano, jsou.

Ale z toho si nic nedělejte! To přejde!

Magda Hauserová

P.S. Jo, a ještě něco. Úsměv je taky nakažlivý!!!

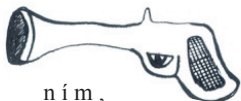

Magda Hauserová s dcerou Sabinou

Jičín, město pohádky

Vážení lidé, děti i kmeti...

Takto jsou každoročně vítáni na festivalu Jičín, město pohádky, ti, kdo zavítají na slavnost do pohádkového města, na cesty i necesty lesa Řáholce, do krajiny Českého ráje. Během zářijového týdne se všichni, kdo se na přípravě festivalu podílejí, snaží střežit to, co městu uložily tři sudíčky:

Aby byl Jičín zaplněn pestrým zpíváním, malováním i tancem, vystupováním tanečních a divadelních sborů, výstavami hraček i dětských knih, putováním do Zakletého lesa pěšky či na koníku; aby se ani tak moc nedívalo, neposlouchovalo a následně netleskalo, jako spíše tvořilo a každý tu měl příležitost ukázat, co dovede; aby se s úsměvem mohli setkávat lidé přes společenské, věkové i zeměpisné hranice, děti nehandicapované s dětmi z léčeben, staří s mladými, místní s přespolními.

Letošní, už 11. ročník festivalu, proběhne od 10. do 15. září. Téma Rumcajs a jeho rodina bude rozvíjeno v šesti dnech plných her, barev a radosti. Motto Jsme rádi spolu dokazuje množství aktivit, určených rodičům s dětmi. V každodenním programu nechybí například čtení pohádek u kašny, pohádkové průvody, knihařské a malířské dílny, loupežnické hry s vyzkoušením sportu i umu po loupežnicku a mnoho dalších zajímavých a přitažlivých věcí.

Před dvěma lety byl na Velišském hřbetě nedaleko Jičína vztyčen tzv. smířčí kříž na znamení hledání společných cest mezi jednotlivými církvemi a denominacemi. Setkání u kříže proběhne v pátek 14. září a my vás na něj pozveme alespoň prostřednictvím rozhlasových vln. Právě v pátek se do Jičína podíváme hned několikrát - zamíříme do barevných a pohádkově rozjásaných jičínských ulic, nabídneme přímý přenos mše svaté pro rodiny s dětmi, nebudou chybět rozhovory s hosty festivalu.

Radio Proglas se stalo mediálním partnerem festivalu, který těší srdce mladá i starší. V září tedy můžete spolu s námi navštívit místa provoněná příběhy Rumcajse, Manky, Cipíška, formana Šejtročka, Kuby a Stáziны a mnohých dalších postav a postavíček z děl Václava Čtvrtka.

Lucie Endlicherová

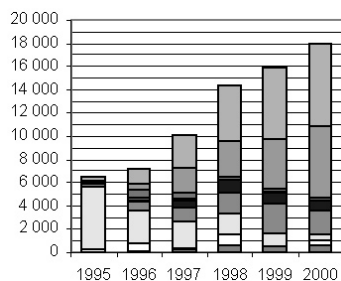
P.S.: Pro pány ještě jedna ohromná příležitost – Jičínští se rozhodli jít proti proudu hned několika

způsoby. Pod heslem „Dost bylo všelijakých královen krásy. Už žádné MISS“ bude porotou na velké galašou ve čtvrtek 13. září vybírán nejlepší Mr. Rumcajs. Co říkáte, nepřihlásíte se?

(Bližší informace o festivalu najdete i na internetu - www.pohadka.cz)

Proglas a peníze v roce 2000

Každým rokem dáváme členům Klubu přátel Radia Proglas a ostatním dárcům nahlédnout do našeho finančního zákulisí.

Výdaje

Celkově se výdaje rádia oproti roku 1999 zvýšily o 13%. V el k o u měrou se na tom podílely nejružnější pr o n á j m y

- mzdy, honoráře, smlouvy
- pronájmy, poplatky
- nákup zboží
- DPH, banka
- propagace
- materiál, provoz, cestovné
- investice
- vrácení půjček
- ostatní výdaje

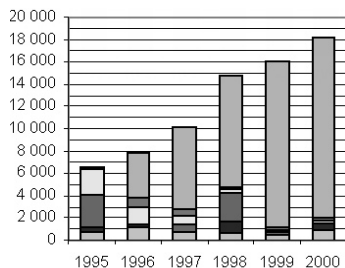
a poplatky. Za jejich 42% navýšení v loňském roce mohou především náklady na celoroční vysílání z Ještědu a také již celoroční servis ČTK.

Abychom toto zvýšení „utáhli“, museli jsme šetřit jinde. Jestliže však 18% snížení nákladů na provoz rádia lze označit jako potěšitelné, snížení investic o 56 % žádného hospodáře nepotěší. Povede to k zastarávání naší techniky a po čase k vyšší poruchovosti a drahým opravám.

Příjmy

Stejně jako v ý d a j e , i p r í j m y vzrostly o 15%. Ovšem výdaje se mohly zvednout jen tak, jak vaše dary d o v o l i l y .

Pokud by někdo ze čtenářů věděl, jak se to dělá, aby se utratilo víc, než se dostane,

- příspěvky posluchačů
- vydavatelství a prodej
- příspěvky a půjčky biskupství
- sponzoři a granty
- jiné půjčky
- různé (DPH, úroky, ...)

Do políčka pro
V. symbol vyplňte svoje členské (evidenční) číslo.
Jestliže ho ještě nemáte přiděleno, vyplňte do
obdélníčku V. symbol své rodné číslo.

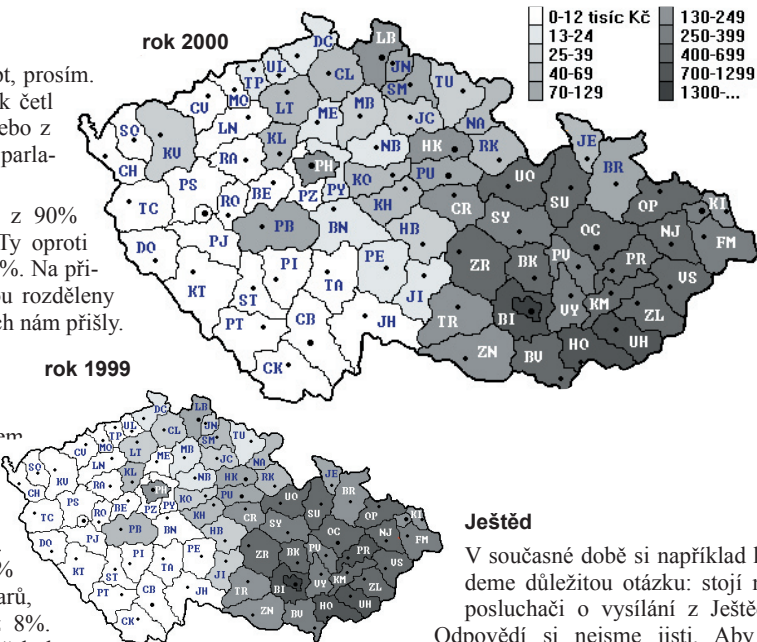
Poštovní poukázka A Podací listek		Poštovní poukázka A	
Česká pošta, státní podnik ICO 47114983		Číslo účtu 1 5 6 5 0 0 6 1 1 0	
Cena podací znaky = 1 5 6 5 Kč 00 h		Ve prospěch účtu 0 0 0 0 0 0 1 5 3 6 0 0 6 2 1	
Slovo Jedentiscipéset		Kód banky 0 1 0 0	
Sedesátpět Kč 00 h		V. symbol 7 7 7 7 7	
Adresa majitele účtu Radio Proglas s.r.o. Barvičova 85 602 00 BRNO		S. symbol	
Zpráva pro příjemce (hůlkovým písmem, tiskem) D A R		Odesílatel (hůlkovým písmem, tiskem) P E T R A	
Výplní platce - majitel Poštíra nebo Poskanta jen při bezhotovostní úhradě		Příjemce N O V Á K O V Á	
Datum, právoplatný podpis		Ulice (obec), č. domu, PSČ, dodávací pošta B I S K U P C O V A 2 9	
Č. účtu 1536000000000000		K. symbol P R A H A 3	
V. symbol 7777		Datum splatnosti 1 3 0 0 0 0	
S. symbol		Kód banky 5 1 0 0	
Odesílatel Petra Nováková Biskupcova 29 130 00 Praha 3		7400	
Č. účtu /5100		110<	

prozrad'te mi ten recept, prosím.
(To kdyby tento článek četl
třeba někdo z vlády nebo z
rozpočtového výboru parla-
mentu ...)

Naše příjmy jsou z 90%
tvořeny vašimi dary. Ty oproti
roku 1999 vzrostly o 9%. Na při-
pojených mapkách jsou rozděleny
podle okresů, ze kterých nám přišly.

U některých darů
se nám jejich dárce
přes veškerou snahu
nedaří určit. Důvodem
bývá nevyplněný
variabilní symbol
na složence nebo při
bankovním převodu.
V roce 1999 to byla 2%
takto „anonymních“ darů,
v roce 2000 však již 8%.
Myslíme si, že na vině byly
zejména „experimenty“ České pošty s různými typy
složenek. Proto opět přikládáme návod na vyplnění
posledního modelu složenky. Pokud nemáte člen-
ské nebo evidenční číslo v Klubu přátel, nebojte se
uvést svoje rodné číslo, určitě nebude zneužito.

Znáte dárce chceme zejména proto, abychom
mohli za váš dar poděkovat. Tyto údaje nám také
pomáhají při důležitých hospodářských rozvahách.

Ještěd

V současné době si například kla-
deme důležitou otázku: stojí naši
posluchači o vysílání z Ještědu?
Odpovědi si nejsme jisti. Aby se
provoz Ještědu uhradil z darů jeho posl-
uchačů, musely by tyto dary vzrůst ještě o 40%. Je
však možné, že právě tyto „chybějící“ dary jsou
skryty mezi těmi, u nichž se nám nepodařilo určit
dárce.

Radio Proglas jako společné dílo svých pracov-
níků a posluchačů ale nestojí jen na penězích. A to je
myslím tou nejpodstatnější nadějí pro jeho budouc-
nost.

bratr Martin

Můj milý deníčku!

16. ledna 1996

Můj milý deníčku! Dnes jsem se celý den v práci cítil... no, řekněme trochu podivně. Ono se to špatně popisuje, ale abych to přiblížil: Byl to podobný pocit, jako když si jdeš koupit tkaničky do bot a ve velkém obchoďáku nechtěně zabloudíš do oddělení s dámským prádlem. Nenápadně se díváš do stropu a na špičky bot, děláš, že těch osmnáct prodavaček, co si tě prohlíží, vůbec nevidíš, a potíš se úplně jinak než při pětáctyřeti ve stínu. Podobný pocit, jaký zažije žena vyslaná svým manželem koupit do železářství 50 šroubů M8-20 a prodavač se jí zeptá, zda to může být 22 a jestli je nechce samožezné.

Můj deníčku! Dnes onemocněla naše jediná sekretářka. Přišel jsem do práce jako druhý, hned po panu řediteli, a neměl jsem moderátorskou službu. Ano. Dnes jsem byl v zájmu zachování rovnováhy ustanoven z míst nejvyšších – sekretářkou. Ó, jaká čest!

Být sekretářkou v sobě zahrnuje mnoho privilegií. Například jako první ze zaměstnanců zjistíte, jakou náladu má váš šéf. (Dnes si k snídani poručil vajíčko natvrdo, chleba s cibulí a pálivou papriku.) Pořád si s někým telefonujete. (Asi tak dvaapadesátkrát za hodinu. Dělal jsem si zářezy na nohu od stolu.) Čtete poštu. (Omylem jsem otevřel soukromý dopis jednoho nejmenovaného moderátora, který začínal slovy: „Milovaný Dušánku...“) Anebo přijímáte vzácné návštěvy. (Měl přijít opravář počítačů a místo spravování, v domnění, že se jedná o světznámého misionáře, byl zavlečen do studia na rozhovor o Africe. Následkem toho se divně tvářil příšedší muž v kolárku, který měl zodpovědně říct, jestli potřebuje šroubovák.)

Každému je jasné, že muž je muž a žena je žena. Že ředitel je ředitel a sekretářka bude vždy sekretářkou. Spousta lidí totiž dnes při návštěvě našeho rádia zažila podobné rozčarování, jako kdyby navštívili Louvre za účelem vidět Monu Lisu a letmým pohledem zjistili, že je to chlap. Některé slabší povahy totiž tvrdohlavě pronášely na mou adresu zcela automaticky věty typu: „Tobě to dnes sluší!“ „Kde jsi koupil to tričko? Je fakt bezva a sekne ti.“ „Nejsi ostříhaný?“ Nebo: „Kdy dneska končíš? Máš večer volno...?“ Pak se ovšem zarazili, otevřeli údivem pusy, podivně se culili a prohlíželi strop a špičky bot.

Musím Ti, můj deníčku, říct, že mě dnes práce bavila. Škoda jen, že jsem chlap, a že zítra modernuju. Věřím, že by ze mě byla skvělá sekretářka.

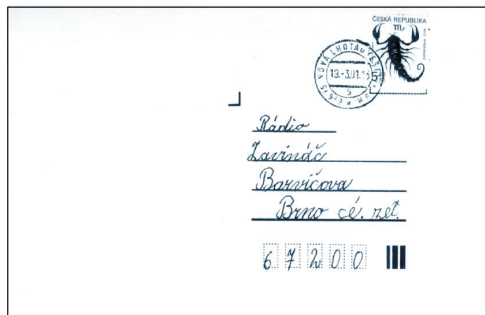
Tvůj Habza

P.S.: Pan ředitel dokonce dojetím plakal. Nevěřím, že z cibule a papriky.

Nový pořad pro mládež

Klidně by se mohl jmenovat Odpolední svačina, jelikož bude takovou sestrou středeční Noční cukrárny, ale patrně dostane jiný název. O něm se zatím ještě radíme. Náplň je ovšem jasná – čeká vás pestré menu od soutěží přes písničky na přání, pozvánky do kina a na koncerty až po debaty s posluchači na nejrůznější témata. Vše bude možné si zvolit a vybírat jako na mobilním telefonu. Ale dost teorie. Stačí si naladit naši stanici od září každou středu v 16:30.

Mach a Šebestová

Píšete nám

...Tímto dopisem musím krátce a stručně vyjádřit své obavy. Otevřu rádio – reklama. Noviny – reklama. Televize – opět reklama. Firma Šperhák prodává dynamit. Při nákupu tohoto výrobku máte zadarmo pohřeb. Majitel firmy A. N. Anakonda vám donese domů firemního mazlíčka, mambu černou. Garantované přežití je 30 sekund. V případě nedodržení termínu přinese mambu zelenou. Atd., atd., atd. Ve Vašem rádiu prý reklamy nejsou. Omyl! Jediná reklama provází 24 hodin vysílání rádia. Jest to reklama na klid duše... Chci trochu popřát všem chobotnicím, štikám, delfinům, mořským koníkům, velrybám, čtverzubcům, žralokům a kaprům vše dobré...

MUDr. J. Noga, Ostrava-Poruba

Výjezdy a setkávání

V patnáctém čísle Zpravodaje jsem psal o tom, že se můžeme i vidět. Daří se to nejen na plese, při Dni otevřených dveří a dalších bohubilých akcích. Rádi také vyjedeme, podle našich možností a sil, za vámi – do vašich obcí a měst. Co je k tomu zapotřebí?

Nejchválehodnější je činnost „zdola“. Několik posluchačů se sejde a spolu napíší dopis, v němž nabídnou dva tři termíny, hodinu, místo, přidají také několik vět o životě ve farnosti. Výborné je, když o svých aktivitách informují místního duchovního představeného. Naše sekretářka Staňka Havlíčková vše uchová v příslušné složce a na poradě se pokusí srovnat kalendáře účastníků. A pak zbývá už jen doufat, že některý z navržených termínů bude vyhovovat.

Navzájem se povzbudit jistě vede k oboustranné radosti. Za ni předem děkujeme. A která

místa jsme navštívili v poslední době? Hutisko-Solanec, Náměšť nad Oslavou, Hradčovice u Uherského Brodu, Šlapanice, Všechnovice, Bولاتice, Jaroměřice u Jevíčka, Mutěnice...

Těšíme se – třeba právě k vám.

o. Martin

Zpravodaj pro členy Klubu přátel Radia Proglas

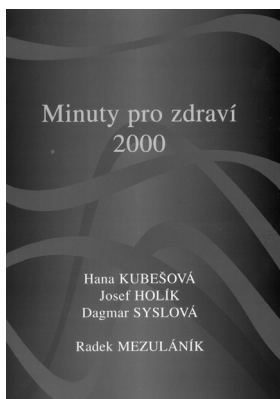
Snad jen pro připomínku uvádíme, že Zpravodaj zasiláme třikrát v roce všem našim členům (počtvrté obdržíte barevný magazín Radia Proglas Vlnění). U letního a zimního Zpravodaje děláme výjimku: je určen i nečlenům – dárcům – jako malé poděkování za jejich přízeň. Pokud tedy máte zájem dostávat náš časopis čtyřikrát v roce namísto dvakrát, jak se možná děje doposud, zašlete nám vyplněnou přihlášku a staňte se tak členy Klubu. Dostanete i průkaz člena Klubu přátel Radia Proglas a můžete se těšit na pravidelné zprávy od nás v písemné podobě.

Slávka Habáňová

glas je 89 Kč.

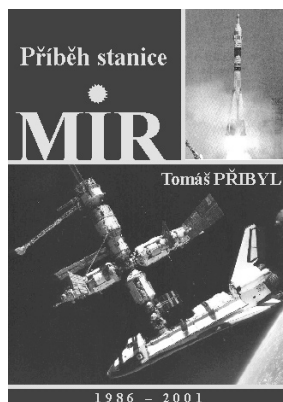
Minuty pro zdraví

je textová podoba našich rozhlasových relací. Vznikla ve spolupráci s Lékařskou fakultou Masarykovy univerzity v rámci Projektu podpory zdraví MZČR 92/2000. Publikace má 125 stran včetně obrázků a fotografií a nabízíme ji za 40 Kč přímo u nás v Radiu Proglas. Objednat si ji můžete i na dobírku na naši adresu (poštovné činí 23 Kč).

Příběh stanice Mir

je název knihy našeho spolupracovníka ing. Tomáše Příbyla, jehož hlas znáte z vesmírných témat pořadu Fata Morgána. Objednávky můžete posílat i na e-mailovou adresu tomas.pribyl@aec.cz. Příběh stanice Mir má rozsah 140 stran. Knižka je vhodná například jako dárek pro podnikavé kluky. Dostanete ji za 99 Kč i u nás v Proglasu, cena pro členy Klubu přátel Radia Pro-

DJ Radek Habáň a spol.

Zároveň připomínáme, že si u nás můžete koupit také nová modrá trička všech velikostí s logem a vysílacími frekvencemi Proglasu.

e-mail: kristian@proglas.cz

Nakladatelství *Cesta* vydalo ve spolupráci s Radiem Proglas kalendář na rok 2002. Pokud o něj máte zájem, poohlédněte se u vašich knihkupectví nebo si napište do *Nakladatelství křesťanské literatury Cesta, Náměstí Republiky 5, 614 00 Brno*.

Zpravodaj Radia Proglas vydává Proglas, s. r. o. jako bezplatný informační zpravodaj pro členy Klubu přátel Radia Proglas. Toto číslo vyšlo 6.srpna 2001. Redakční rada: Renata Bělunková, Lucie Endlicherová, Helena Horáková, Kamila Kvapilová, Martin Šmídek. Foto: Gándí